

عنوان مقاله:

رابطه ناگویی خلقی و کیفیت زندگی در بیماران با شکایت درد مراجعه به درمانگاه های پزشکی و افراد سالم

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 5، شماره 19 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نوشین پیشوا - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

اعظم بیانلو - دانشجوی دکترای روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

حمید پورشریفی - دانشیار، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

طاهره یآوری - متخصص داخلی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط ناگویی خلقی و کیفیت زندگی در بیماران شکایت درد و افراد سالم انجام شد. روش: نمونه پژوهش شامل ۲۰۰ نفر (۱۰۰ بیمار با شکایت درد و ۱۰۰ نمونه از افراد سالم با فاصله سنی ۱۸-۶۰) بود که به صورت در دسترس انتخاب شدند. داده‌های به دست آمده از مقیاس ناگویی خلقی (TAS-۲۰) و پرسشنامه کوتاه کیفیت زندگی مرتبط با سلامتی (SF-۳۶) با آزمون t مستقل، همبستگی گشتاوری پیرسون و رگرسیون هم زمان تحلیل شد. یافته ها: بر اساس یافته‌ها دو گروه بیماران و افراد سالم هم در مقیاس ناگویی خلقی و هم کیفیت زندگی تفاوت معنادار داشتند. در آزمون همبستگی نیز ارتباط بین ناگویی خلقی و کیفیت زندگی به ویژه در زیرمقیاس های مشکل در توصیف احساسات و تفکر عینی در گروه بیماران قوی‌تر بود. نتیجه گیری: نتایج نشان داد درد موجب ارتباط قوی‌تر ناگویی خلقی و کیفیت زندگی می‌شود و بعد روانی کیفیت زندگی بیشتر از ابعاد دیگر تحت تاثیر ناگویی خلقی قرار دارد.

کلمات کلیدی:

ناگویی خلقی، کیفیت زندگی، درد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909316>

